

jeg tilhørte det Flertal, der paa det daværende Tidspunkt fraraadede Regeringen at købe mere Korn. Anledningen var den Henstilling, der var kommet fra Kommunerne om at faa Korn at købe fra Regeringen, saaledes at Beholdningerne suppleredes ved nye Indkøb. Det ærede Medlem hævdede da, at det vilde være skæbnesvangert, om Staten fortsatte sit Indkøb af Korn, idet dette vilde gaa ud over det private Initiativ, og jeg gik med til denne Betragtning med Tilføjende, at der burde stilles den Fordring til Kornimportørerne, der havde stillet Forespørgsel, om Regeringen vilde fortsætte sine Indkøb, da det var af Betydning for dem i Konkurrencen, om Regeringen vilde opkøbe og udbyde uden Avance, at de i Lighed med andre Importører overfor Kommissionen skulde afgive Erklæring om, at deres Køb var af saa og saa stort Omfang, og at deres Udbud paa Markedet herhjemme vilde blive til de og de Priser. I det sidste Punkt fandt jeg efter min Mening ikke fornøden Forstaaelse og Tilslutning hos det ærede Medlem for Horsens Landkreds.

Ordføreren for Forespørgerne (P.

Th. Nielsen): Jeg har fundet det rigtig allerede i dette Møde at tage Ordet for at gøre nogle Bemærkninger. Min Tale skal dog denne Gang ikke blive særlig lang, fordi jeg skal undlade i dette Møde at svare paa de Henvendelser, der er rettede til mig dels fra det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), dels fra det ærede Medlem for Lejre-Kredsen (Niels Frederiksen), idet jeg forbeholder mig i et senere Møde at vende tilbage dertil. Derimod finder jeg det rigtig at gøre nogle enkelte Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister, idet jeg dog vil forbeholde mig i et senere Møde at vende yderligere tilbage til, hvad han baade ved Mødets Begyndelse og nu til sidst har sagt.

Den højtærede Indenrigsminister begyndte sin Tale med at sige, at mine Udtalelser kun var egnede til at skabe Uvillie. Men den højtærede Indenrigsminister tager fejl; det, der skaber Uvillien i dette Land, er ikke mine Udtalelser. Nej, Uvillien var til Stede i Forvejen, fremkaldt ved den højtærede Indenrigsministers Handlinger, og det er kun for at give Udtryk for den Uvillie, der har rejst sig i Landet, at vi har stillet vor Forespørgsel. Den højtærede Minister mener, at vor Optræden vilde være fuldstændig ødelæggende for Regeringens Politik, hvis vi vandt Tilslutning, og jeg kan forstaa paa den højtærede Minister,

at han kunde have ønsket, at vi havde foreslaaet et udtrykkeligt Mistillidsvotum, fordi Regeringen maaske derigennem vilde have faaet et Tillidsvotum. Nej, det har slet ikke været vor Hensigt i denne Sag, vi har slet ikke taget noget politisk Hensyn. Det tror jeg, ærede Medlemmer vil indrømme, ellers kan de jo læse mine Taler igennem. Jeg har helt igennem talt ud fra saglige Grunde i denne Sag.

Den højtærede Minister siger, at han har været hensynsfuld, saa længe det var muligt. Det kan jeg ikke anerkende. Jeg kan anerkende, at han i sine administrative Handlinger, ogsaa dette Spørgsmaal vedrørende, var hensynsfuld længe, men ikke saa længe, det var muligt. Thi de Handlinger, der er foretagne i den sidste Tid, Ekspropriation under Dagens Pris, Maksimalpris under Dagens Pris, er ikke hensynsfulde mod de Folk, de gaar ud over, og de vil virke ganske mod deres Formaal, det har jo vist sig. Jeg bestrider slet ikke, at det var den højtærede Ministers Hensigt og ikke heller de Kommissionsmedlemmers, der har holdt paa en Maksimalpris, at det skulde bidrage til at sætte Brødprisen ned, men det har vist sig at virke til det modsatte. Brødprisen er steget en Gang, og den steg i Gaar igen. Hvorfor? Selvfølgelig fordi det er umuligt for Bagerne at holde den Brødpris, naar de udelukkende skal bage af udenlandsk Rug.

Saa henviser den højtærede Indenrigsminister til min Stilling indenfor Kommissionen og er saa dristig at sige, at Ledemotivet for min Optræden indenfor Kommissionen altid har været det: Lad være at gøre noget. Det er ganske urigtigt, og den højtærede Minister ved, at det er urigtigt. Maa jeg først pege paa, at jeg har anbefalet og været medvirkende til at fremskaffe en Lov om Forbud mod Udførsel af Korn og Foderstoffer, hvori vi gav Regeringen en udstrakt Bemyndigelse, saa udstrakt, at vi maaske var blevet betænkelige derved, hvis vi havde vidst, hvordan Regeringen vilde bruge Bemyndigelsen. Dernæst har jeg været med til at vedtage et Fodringsforbud. Endvidere har jeg været med til at anbefale, ganske vist med nogen Betænkelighed, i Mødet med Landboforeningerne den 22. September, at der blev foretaget en Ligning paa alle Landejendomme, saaledes at de forpligtedes til at levere det tilstrækkelige Brødkorn. Men dette Forslag blev ikke modtaget fra anden Side, og derfor faldt det.

Saa vil den højtærede Minister bevise,